

[Lilli Gyldenkilde]

i alverden man kan sikre noget som helst i forbindelse med dette.

Ministeren brugte vendingen, at noget var juridisk bindende. Det vil jeg nu sætte spørgsmålstegn ved i denne forbindelse. Det vil jeg, fordi der er tale om, at man forlænger overenskomster. I loven står der altså, at det er overenskomster, så hvis der bliver tale om brud, er det altså brud på en overenskomst og ikke brud på en lov. Men lad os nu bare tage den diskussion, som vi plejer, senere i udvalget.

Men én ting er i hvert fald sikkert og vist: der er ikke nogen som helst sikkerhed for, at de allerdårligst stillede, nemlig de lavtlønnede kvinder på mindsteløn, får så meget som en krone efter dette forslag.

For det andet er der hverken noget juridisk eller for den sags skyld fagretligt bindende til hinder for, at udsøgte grupper, hvor der ikke er stor arbejdsløshed, kan få 5, 6, 7 eller 8 pct.s lønfremgang. Så påstår man, at man skal se på det samlet. Ja men hvis man skal se på det samlet og nogle kan få 7, 8, 9, 10 pct., uden at det kan checkes på nogen som helst måde, skal det altså gå fra nogle andre. Det viser noget om, hvad det er for et makværk, der er lagt frem her.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg tager ordet for at give ministeren lejlighed til at svare på det, jeg spurgte om. Mener ministeren, mener ministerens chef, at det ikke er indblanding i forligsinstitutionens arbejde, hvis en regering midt under et forhandlingsforløb begynder at beregne en mæglingsskitse og offentligt udtaler, at den pågældende skitse, det pågældende forsøg fra forligsmanden er helt uansvarligt? Er det ikke indblanding? Hvad er udsigten til, at Dansk Arbejdsgiverforening under forhandlingerne i forligsinstitutionen skulle bøje sig mod de ønsker, der har været fra lønmodtagerside, så man kunne finde en fredelig løsning, når økonomiministeren, uimodsagt af arbejdsministeren og uimodsagt af statsministeren, direkte blander sig i forligsmandens arbejde?

Det er bare ét eksempel på den påvirkning, man har udøvet. Jeg mener det er et meget grelt eksempel, for det gør det meget vanskeligt at forestille sig, at man overhove-

det i fremtiden kan få folk til at lave dette stykke arbejde, som er vanskeligt, nemlig at være forligsmand, på anstændige vilkår. Jeg skal senere kommentere det samme, som fru Lilli Gyldenkilde nævnte, nemlig at der i denne lovgivning for store grupper af lavtlønnede mennesker ingen juridisk ret er til nogen form for forbedringer i de kommende to år.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Fru Lilli Gyldenkilde rejste spørgsmålet om, at kvindelige lavtlønnede arbejdere ikke er sikret, og det er korrekt. Men de højrelønnede er heller ikke sikret 2 pct. eller 1½ pct., for det skal der forhandles om. Det kan jo meget vel være, at man i solidaritetens navn kommer til det resultat, at man vil give noget til de lavtlønnede.

Hr. Svend Auken var igen inde på, om regeringen nu ikke havde blandet sig. Det mener jeg ikke regeringen har gjort. Forligsmandens opgave er at prøve at forlige parterne og finde frem til en overenskomstløsning, men det er da klart, at regeringen, som har ansvaret for den økonomiske udvikling, hvis den er duelig som regering, må foretage beregninger af de forskellige forslag, der kommer frem, og se på, hvordan de hænger sammen med den almindelige økonomiske udvikling. Men indblanding i forligsmandens arbejde kan der ikke være tale om, fordi regeringen eventuelt laver nogle økonomiske konsekvensberegninger af den ene eller den anden eller den tredje løsning.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det kommer ikke bag på mig, at en konservativ minister mener, at det er de svageste, der vinder i alles kamp mod alle. Det er rent faktisk det, ministeren siger. Vi ved jo, at kvinderne er lavtlønnede, fordi de er de svageste på arbejdsmarkedet. Der kan være forskellige ting, som jeg godt kunne forestille mig at sige til dem om, hvordan de kunne styrke deres position, hvis de ellers kunne komme lidt op på dupperne, men det er en anden sag. De er de svageste, og i denne situation har man overhovedet ikke nogen sikkerhed for, at de kan få noget som helst. Så står arbejdsministeren som tidligere medlem af kvindelig ... danske kvinder ... nej, und-